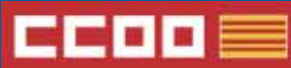

T.E.

Apunts

Federació d'Ensenyament
de CCOO-Illes

NÚMERO 285. SETEMBRE 2007

www.feccoo-illes.cat

Vè Congrès

de la Federació d'Ensenyament
de les Illes Balears

NORMES CONGRESSUALS

1. Normes reguladores del Ve Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO Illes **3**
2. Proposta de reglament del Ve Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO Illes **4**

PONÈNCIES

1. Introducció **6**
2. Ponència d'acció sindical **10**
  - 2.1. Situació de partida **10**
  - 2.2. L'objectiu neuràlgic **10**
  - 2.3. Línies estratègiques per a la nostra actuació **10**
  - 2.4 les nostres reivindicacions globals **11**
  - 2.5 pla d'acció en el sector públic **12**
  - 2.6 pla d'acció en el sector de privada **13**
  - 2.7 pla d'acció en el sector universitari **15**
3. Organització **18**
  - 3.1. L'afiliació: evolució i perspectives de treball **18**
  - 3.2. La nostra projecció **18**
  - 3.3. L'articulació territorial i sectorial **19**
  - 3.4. Òrgans de direcció i coordinació **19**
  - 3.5. Comunicació **19**
  - 3.6. Formació **19**
  - 3.7. Finances **20**
4. Aportació de la Federació d'Ensenyament d'Eivissa i Formentera a la ponència del Ve Congrés **21**

EDITORIAL

AQUEST EXEMPLAR que teniu a les mans és un número especial de la revista APUNTS, amb les ponències per al V Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO –Illes Balears. Les ponències són fruit del treball col·lectiu de la direcció de la nostra federació i esperam que siguin un bon punt de partida per al debat del nostre congrés.

Com ja sabeu, la nostra federació es troba immersa en un important procés de renovació. Renovació a la direcció i actualització del discurs, per fer front als reptes que tenim els docents ara i ací. Aquest nou impuls fa una passa molt important amb la realització del congrés. És en aquest marc de debat on hem d'aprovar les línies mestres de la nostra acció sindical i escollir l'equip humà que tindrà la responsabilitat de dur-les a bon terme.

Us animam a participar a les assemblees i a aportar les vostres propostes, esmenes i idees perquè el congrés esdevingui, efectivament, un moment de síntesi de superació on la nostra organització s'enforteixi gràcies al debat col·lectiu. Per a un sindicat independent i democràtic com el nostre, un congrés no és un simple tràmit, sinó el fòrum on estam convocats tots els afiliats i les afiliades per decidir el rumb de la nostra federació.

Ànim i endavant!

Raimon Bono i Iranzo

*Responsable de Comunicació
i Relacions Institucionals
FE CCOO-Illes*

Normes Congressuals

1. NORMES REGULADORES DEL Vè CONGRÉS DE LA FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT DE CCOO ILLES

Les normes congressuals que regiran els diferents processos per afiliats/des i organitzacions que depenen de la Federació d'Ensenyament de CCOO de les Illes Balears seran genèricament les aprovades per la CS-CCOO Illes Balears i, en el seu defecte, les aprovades per la Confederació i la Federació estatal.

Pel que fa a l'àmbit de la Federació d'Ensenyament CCOO-Illes Balears, per les seves peculiars característiques d'insularitat i amb l'objectiu de propiciar la màxima participació en els processos, s'atendrà a les disposicions següents:

1. El Vè Congrés de la FE-CCOO-Illes Balears tindrà lloc el dia **24 de novembre de 2007**
2. Per afavorir la màxima participació, la convocatòria i les ponències es remetraran a cada afiliat/da al domicili que figura en els fitxers de l'Organització en el número extraordinari de la revista **APUNTS**.
3. Els cens d'afiliació estaran exposats als locals de la federació, degudament custodiats pels responsables federals insulars per tal de preservar la intimitat de les dades personals.
4. Fins 72 hores abans que tingui lloc l'assemblea es podrà impugnar davant l'òrgan convocant l'exclusió o inclusió d'afiliats/des al cens.
5. La proclamació del cens definitiu es farà 24 hores abans de l'inici de les assemblees i serà aquest l'utilitzat per a l'acreditació corresponent.
6. El Plenari congressual de la Federació d'Ensenyament de CCOO Illes Balears estarà format pels delegats/des elegits/des a les **assemblees insulars pre-congressuals** que tindran lloc entre el 15 de setembre de 2007 i el 15 d'octubre de 2007, i seran convocades pels

- corresponents responsables insulars. El
- nombre de delegats elegits en aquestes
- assemblees es determinarà en funció
- del que s'estableix al punt 7 d'aquest
- 5 reglament. Totes les assemblees con-
- gressuals tractaran d'assegurar una pre-
- sència de dones equivalent al percent-
- tatge d'afiliades, i es procurarà igual-
- ment aquesta proporcionalitat en rela-
- ció a l'elecció de delegats/des.
- 10
- 7. Els delegats elegits en les assemblees
- insulars pre-congressuals s'establiran en
- funció dels següents criteris:
- a) **Assignació proporcional** a l'afilia-
- 15 ció: a cada assemblea es triarà un
- nombre de delegats proporcional al
- nombre d'afiliats corresponents a la
- mitjana de cotitzacions de cada
- Unió Insular durant els darrers 4
- anys (des de l'1 de gener de 2003 al
- 31 de desembre de 2006). En tot
- cas, es garantirà un mínim de 2
- delegats per assemblea.
- b) A Menorca i a les Pitiüses, respecti-
- 25 vament, es durà a terme una única
- assemblea per triar els delegats al
- congrés.
- c) A Mallorca els delegats seran elegits
- en diferents assemblees en funció
- dels sectors:
- i. Ensenyament Públic no Univer-
- sitari
- ii. Universitat
- iii. Ensenyament Privat
- 35
- d) El nombre total de delegats i dele-
- gades serà de **31**. Aquest nombre
- inclou 3 membres nats correspo-
- nents a l'actual Direcció Provisional. Els altres 2 membres de la
- Direcció Provisional, no inclosos en
- aquest còmput, participaran amb
- dret a veu sense vot.
- e) En el cas que queden llocs a cobrir
- a les assemblees d'illa, s'assignaran
- de manera rotatòria per ordre de
- major afiliació. En el cas de Mallor-
- ca, igualment s'aplicarà el mateix
- criteri en relació als sectors.
- 8. El dret a votar, elegir i ser elegit/da està
- 50 reservat als afiliats que estiguin al
- corrent de pagament de la quota sindi-
- cal. A aquest efecte, la Secretaria d'Or-
- ganització ho certificarà.
- 9. Els afiliats i afiliades en situació de des-
- ocupació participaran en les assemblees
- 55

A	B	notes
dels sector i/o territori on estiguin enquadrats/des.	-	.....
10. S'aixecarà acta corresponent a cada assemblea, la qual inclourà:	-	.....
a) Els textos debatuts i les esmenes i propostes de resolució aprovades, indicant si han estat majoritàries (la meitat més un dels vots) o minoritàries (mínim el 10% dels vots).	5 - - - -	....
b) Nom i llinatges de les delegades i delegats elegits, així com els dels suplents, per participar al Congrés de la FE-CCOO Illes Balears. S'enviarà còpia de l'acta a la Secretaria d'Organització Federal en el termini màxim de dos dies després de realitzar-se l'assemblea.	10 - - - - 15 -	....
11. El termini de presentació d'esmenes als documents del V ^e Congrés de la Federació d'Ensenyament de les Illes Balears és el 16 d'octubre de 2007.	20 -	.....
12. Durant el V ^e Congrés es debatran, en plenari, els materials i les esmenes corresponents, sempre que hagin arribat en el termini establert a l'apartat anterior.	25 -	.....
13. El Plenari d'aquest Congrés elegirà els òrgans de direcció de la Federació d'Ensenyament Illes Balears. Per dur a terme aquest procés, caldran les següents comissions:	30 -	.....
a) Comissió de credencials	-	.....
b) Comissió de resolucions	-	.....
c) Comissió electoral	-	.....
14. Pel que fa a totes les qüestions no directament explicitades, s'atendrà a les normes congressuals federals i de la CS de CCOO.	35 - - - - 40 -	....
<h2>2. PROPOSTA DE REGLAMENT DEL Ve CONGRÉS DE LA FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT DE CCOO ILLES</h2>	-	.....
	-	.....
<h3>2.1. OBERTURA DEL CONGRÉS</h3>	-	.....
El/la responsable d'Organització l'legirà la proposta de reglament, així com la proposta per a la formació de la mesa presidencial, i les sotmetrà a votació.	50 - - - - 55	....
	-	.....
	-	.....

Ponècies

1. INTRODUCCIÓ

Algunes dades sobre la realitat sociolaboral balear

Les dades bàsiques del mercat de treball balear posen de manifest que les taxes d'ocupació són les majors de totes les comunitats autònomes i la desocupació, reduïda. És constatable un espectacular creixement de l'ocupació en els últims anys (el 2006 s'arribà al sostre de 423.228 ocupats registrats de mitjana anual), la reducció de la desocupació en un 5% durant els dos últims anys i la pujada de dos punts percentuals dels contractes indefinits. Són dades que ens indiquen unes petites correccions en l'estructura estacional del mercat de treball de la comunitat autònoma.

No obstant això, segons el nostre parer, hi ha almenys tres indicadors que ens avisen dels canvis estructurals que s'hi acosten, canvis que tindran una directa i forta repercussió en les dimensions estadístiques, però també i sobretot en els aspectes socials i culturals.

El primer, que des de principis d'aquesta dècada, a excepció de l'any 2003, l'ocupació ha crescut per sobre del PIB, la qual cosa indica que la productivitat del treball és baixa. Aquesta baixa competitivitat té, almenys, dues causes. D'una banda, l'ús intensiu, més que intensiu excessiu, de mà d'obra barata, eventual i no qualificada i, d'altra, una gestió empresarial incapaç d'aprofitar una conjuntura favorable.

El segon, que la mà d'obra estrangera suposa ja gairebé el 18% de l'afiliació a la Seguretat Social. I la incorporació d'aquesta ingent quantitat d'afiliats no ha estat gradual. Amb aquests nous treballadors s'incorporen percepcions, hàbits, ritmes, actituds i cultures laborals distintes, de vegades contraposades. A més, no pot ser d'altra manera, la seva integració no és només laboral: els serveis socials i les estructures sanitàries i educatives, lògicament, es ressenten si no són reforçades per atendre les necessitats generades per un increment del 20% de la població.

El tercer, derivat en part dels anteriors, és la desocupació, que amb les polítiques

laborals que s'han aplicat en la legislatura recentment finalitzada, tendeix a accentuar el seu caràcter social sobre el laboral. Una dada per il·lustrar amb precisió la hipòtesi: en mitjanes anuals, des de l'any 2000 a 2006 els assalariats van créixer en 58.582 registres, mentre l'atur va disminuir en 6.495. És a dir, el mercat es nodreix de nova mà d'obra i l'atur incrementa el seu caràcter estructural. Les baixes taxes de desocupació en Balears van ser possibles per quant l'atur "s'exportava", atesa la gran quantitat de temporers i fixos discontinus, a altres comunitats autònomes; no obstant això, sia per la jubilació de la cohort de treballadors que van començar la seva vida laboral en els anys setanta del passat segle, sia per la substitució de mà d'obra temporera peninsular per immigrada estrangera, aquesta vàlvula de fuga s'està tancant, amb la qual cosa és previsible que en un futur pròxim les taxes de desocupació local augmentin.

A més a més, la taxa de temporalitat neta (mesurada segons les altes en la Seguretat Social) se situa permanentment entorn del 40% que, junt a l'estacionalitat, requereix de polítiques actives d'ocupació que posin l'èmfasi en la qualitat, l'estabilitat i en la gestió solidària de l'estacionalitat laboral.

En CCOO som molt conscients que el treball existent a Balears depèn, en gran manera, del model de creixement que s'impulsi des del Govern.

La situació econòmica dels mercats emissors de turistes és determinant, per la nostra especialització turística. El creixement de l'ocupació d'aquests últims anys es basa en la vigorosa economia, sobretot d'Alemanya i Regne Unit i en un procés exemplar de regularització de persones immigrades, impulsat pel Govern central, a més de l'aposta governamental autonòmica per l'obra pública i la urbanització del territori, traduïda en un creixement desmesurat del sector de la construcció.

Aquesta última causa de creixement de l'ocupació obeeix a decisions adoptades al Consolat de la Mar, estratègia suïcida en termes de sostenibilitat i endeutament. Un consum de capital natural (un autèntic tsunami de ciment i asfalt) absolutament descompensat en termes socials i d'ocupació de qualitat. La creada és temporal i sense futur i, a més a més, hipoteca l'ocupació de més qualitat que generaria un sector turístic

A

robust basat en la instal·lació hotelera de qualitat i diversificada. Dit d'una altra manera: l'aposta per les grans infraestructures sobredimensionades, el turisme residencial i l'anomenada urbanització difusa no és més que "pa per a avui i fam per a demà".

La gran falsedat del Govern de l'anterior legislatura ha estat atribuir-se els "èxits" en ocupació i no fer-se responsables dels problemes que la seva falta de qualitat ocasiona. Les causes de l'empitjorament dels indicadors de qualitat del mercat de treball de Balears així ho indiquen. Des de l'Administració autonòmica es pot fer molt per millorar la qualitat de l'ocupació existent. La capacitat d'autogovern, encara que limitada, és molt potent: execució de la legislació laboral, gestió de les polítiques actives d'ocupació, implementació de l'estratègia estatal en matèria de prevenció de riscos laborals, coordinació i planificació de la Inspecció de treball, gestió de la política de Formació per a l'Ocupació, direcció del Programa Operatiu de Balears del Fons Social Europeu, etc.

Per tant, davant un mercat de treball conjunturalment en augment, però que, estructuralment perd qualitat i debilita les possibilitats de sostenir i augmentar la cohesió social, i davant un seriós perill de segmentació, si no es resol de forma adequada el fenomen de la immigració laboral, es fan necessaris canvis dialogats i consensuats en les polítiques laborals a aplicar i mesures que impulsin un canvi en el model de creixement de la nostra Comunitat Autònoma.

Un canvi de creixement que hauria de tenir en compte la sol·licitud del Consell Europeu de març d'aquest any a totes les institucions perquè continuïn actuant per crear millors condicions per a la innovació; una major inversió en investigació i desenvolupament; impulsar la millora de l'ocupació cap a la qualitat; millorar la cohesió social i desenvolupar polítiques climàtiques per una Europa sostenible i integrada.

D'altra banda, fins ara el debat sobre el canvi climàtic ha tingut diferents actors amb perspectives distintes. Avui, no hi ha dubte de la necessitat d'abordar la nova situació de què ja ens advertia la Comunicació de la Comissió al Consell Europeu (desembre del 2006): "...en l'actualitat, les dades sobre el canvi climàtic són clares: el nostre planeta s'està escalfant a un ritme més ràpid que mai a conseqüència de l'activi-

B

tat humana. Els costos de no actuar seran gaire més elevats que els d'actuar..."

En definitiva, als problemes d'especialització econòmica extrema, territori limitat, insularitat, dèficit de capital públic i humà, desindustrialització, canvis demogràfics, la necessària gestió dels fluxos migratoris i els problemes de finançament institucional, hi hem d'afegir els derivats dels efectes de l'escalfament global.

El món educatiu. Reptes a afrontar

Pel que fa a la situació del sector educatiu, aquest es caracteritza per un espectacular creixement de la població escolar, pel progressiu augment de la immigració que comporta un dèficit greu d'infraestructures educatives, i un alt índex de inestabilitat del professorat (en bona part interí). A l'anterior cal sumar l'alt nivell de fracàs escolar (el major de l'Estat) i la creixent "deserció" d'alumnes del sistema educatiu per mor del "treball fàcil"

Davant aquesta situació, els diferents Governos no han fet en cap moment de l'educació pública una prioritat, una "qüestió d'Estat", i les polítiques educatives, malgrat l'augment moderat de les partides pressupostàries, han estat de gran austeritat.

Pel contrari, hem vist com s'han incrementat els doblers públics als concerts educatius, sense homologar al mateix temps les condicions amb la dels centres públics pel que fa a admissió d'alumnes, control dels fons econòmics, gestió democràtica, condicions laborals i retributives del professorat, la verificació de l'ús correcte de les plantilles i la *gratuitat real* de l'ensenyament.

L'intent de suprimir la LOGSE amb una altra llei, la LOCE (coneguda com a Llei de Qualitat) amb què es pretenia donar la volta al sistema educatiu en clau neoliberal, comptà amb el rebuig de tots els representants de la comunitat educativa a tot l'Estat. Era una llei segregadora per als alumnes, retallava l'autonomia dels centres i la participació dels agents educatius, empitjorava les condicions de feina del professorat i, contradictòriament amb el seu títol, no aportava ni un gram de qualitat al sistema. En el projecte, la Religió era considerada assignatura avaluable i instrumental i establia una assignatura alternativa sobre continguts relacionats amb la cultura religiosa. CCOO va recórrer ambdues qüestions davant del Tribunal Suprem. El principal objectiu

notes

A	B	notes
<p>encobert de la Llei de Qualitat era, en definitiva, convertir l'educació pública en una xarxa assistencial dirigida als sectors més desfavorits de la població i subsidiària de la xarxa privada concertada, que passaria a ser un circuit educatiu privilegiat i de "qualitat". Suposava la major escamesa a l'Escola Pública des del final de la dictadura.</p>	<p>- salut laboral. Però, per aportar solucions, la - Conselleria d'Educació de torn, abans hauria de prendre consciència de l'existència del problema i implicar-s'hi a fons. Qüestions com ara l'estudi i detecció de la problemàtica real de convivència en els centres, l'aplicació de plans integrals de convivència en tots els instituts, assolir un acord social entre les administracions, tant educatives com socials, per dur a terme polítiques socials en els barris, programes de formació (inicial i contínua) sobre convivència per a tot el professorat, el reforçament de l'acció tutorial i dels equips d'orientació educativa, la incorporació a les plantilles de nou personal especialitzat en aquest tema (sobretot mediadors en resolució de conflictes), assistència jurídica, psicològica i administrativa immediata i gratuïta al professorat, modificació dels ROC en l'apartat de drets i deures de l'alumnat, donar impuls i eficàcia a l'Observatori de la Convivència (que, a hores d'ara, no compleix més que una funció decorativa), elaboració d'instruments d'anàlisi, publicació de materials, difusió d'experiències, trobades, etc.; tot això constitueix una assignatura pendent dels poders públics que fins ara ni tan sols han desplegat l'Acord per millorar la convivència en els centres educatius signat amb el MEC fa dos cursos.</p>	<p>..... .....</p>
<p>La manca de mesures correctores i les polítiques de segregació de l'escola pública en favor de la privada concertada, quant l'augment dels concerts i escolarització d'alumnes, han provocat una excessiva concentració d'alumnes immigrants i amb n.e.e als centres públics. L'Anuari de l'Educació de les Illes Balears de 2005, editat per la UIB, afirma que el 82% dels alumnes estrangers estan escolaritzats en centres públics i el 18% en els privats. Per tant, aconseguir la distribució equitativa d'aquest alumnat entre tots els centres sostinguts amb fons públics ha de ser un objectiu irrenunciable.</p>	<p>10 - 15 - 20 - 25 - 30 -</p>	<p>..... .....</p>
<p>El principal corc del nostre sistema educatiu és el fracàs escolar, el major de tot l'Estat, que s'explica en funció del model econòmic dominant a les Illes i a la poca importància que sempre ha tingut l'educació i la formació en el desenvolupament econòmic i social balear. Lligat amb l'anterior, o la seva conseqüència directa, és l'abandonament dels estudis en el pas d'ESO a Batxillerat o FP (si no abans), per la facilitat de trobar feina, però d'ínfima qualitat -més del 50% de l'ocupació juvenil té una durada contractual menor de 3 mesos i en condicions de precarietat-, el que fa que aquests joves desertors del sistema educatiu no podran aconseguir cap tipus de promoció laboral per la falta de formació adequada. No poden aspirar a millorar en el seu treball si no disposen d'una bona formació. La conseqüència directa: precarietat laboral, baixa qualificació i major sinistralitat. A més, Balears és la comunitat on menys estudiants cursen estudis universitaris: 25% enfront d'un 44% de mitjana estatal.</p>	<p>- Una altra assignatura pendent: l'aplicació de la Llei de prevenció de riscos laborals, dret bàsic per als treballadors i treballadores, al món educatiu. Una professió, la docent, molt exposada al deteriorament de la salut física i psicològica, no ha estat objecte d'atenció per part dels responsables polítics que no han entès que els factors de qualitat en l'ensenyament depenen fonamentalment de les condicions de feina en què es realitza l'activitat laboral.</p>	<p>..... .....</p>
<p>Tampoc no s'han implementat mesures efectives per resoldre la situació de deteriorament de la convivència escolar que es pateix als instituts, un dels aspectes que influeixen d'una manera més negativa sobre la qualitat de l'ensenyament. És un fet que els problemes de convivència i disciplina en els centres educatius pertorben i dificulten greument la tasca docent del professorat i són la causa principal de problemes de</p>	<p>40 - 45 - 50 - 55 -</p>	<p>..... .....</p>

A

somàtiques (insomni, dolors musculars, ansietat, etc.). Cal aplicar ja la Llei de Prevenció de Riscos Laborals, aprovada el 1995, avaluar i prevenir els factors de risc dels llocs de feina, crear serveis, comitès, delegats i delegades de prevenció i formar en salut laboral a tot el professorat. A més, és absolutament necessària la cultura preventiva dels professionals, que també ha de formar part del currículum.

Si consideram que un sistema educatiu és ineficaç si no aconsegueix anivellar les desigualtats de partida, haurem de concloure que l'actual més que fer possible la igualtat d'oportunitats per a tothom, el que fa és legitimar les desigualtats. Es tracta, per tant, d'una qüestió cabdal, que requereix solucions estructurals i no sols exclusivament de política educativa.

Les organitzacions polítiques progressistes amb afanys reformadors haurien de tenir en compte que, paral·lelament amb la transformació de l'ensenyament públic en la columna vertebral de tot el sistema educatiu, caldrà, per garantir la seva eficàcia, l'aplicació ferma de *polítiques socials radicals* (que vagin a l'arrel dels problemes) dirigides als sectors més desafavorits, la qual cosa tindria una repercussió directa sobre el rendiment educatiu.

CCOO ha d'articular la seva activitat sindical no tan sols des del punt de vista de recollir i anar al capdavant de les reivindicacions relacionades amb les condicions de feina i la pràctica professional dels treballadors i treballadores, sinó que ha de donar alternatives globals i lluitar per fer possible un model educatiu que actuï realment com a servei públic, que garanteixi la igualtat d'oportunitats; és a dir, una proposta d'escola democràtica, que sigui capaç d'afrontar les desigualtats culturals que genera la societat actual i on l'alumnat pugui desenvolupar al màxim les seves capacitats. En definitiva, fer de l'educació un instrument bàsic de redreçament del país.

Dotació de capital humà per una societat cohesionada

Tal i com hem apuntat anteriorment, l'estat actual d'infraestructures educatives, els elevats índex de fracàs i abandonament escolar, l'augment constant de l'alumnat, els problemes de convivència escolar, la taxa de temporalitat laboral i la manca de recursos

B

fan necessari una aposta decidida dels poders públics per l'augment progressiu de recursos pressupostaris (6% del PIB) i per la consecució d'un acord social, amb la participació de totes les administracions i sectors implicats en matèria socioeducativa.

Matèries prioritàries de negociació:

- Plantilles adequades a les necessitats reals dels centres educatius. Política de reducció de la temporalitat.
- Elaboració d'un Pla de xoc contra l'abandonament i el fracàs escolar, que inclogui l'estudi dels barris i comarques de totes les Illes per tal de determinar zones d'actuació preferent, amb programes especials per evitar l'abandonament escolar i/o recuperar l'alumnat no escolaritzat. Gratuïtat del transport escolar en les etapes postobligatòries i establir un sistema d'ajuts que facilitin la mobilitat des del lloc de residència o de treball al lloc de formació per a l'alumnat que reprengui els estudis de FP o Batxillerat. Aprovació d'una norma autonòmica sobre els centres integrals de FP, que desplegui el RD 1558/2005, de 23 de desembre. Creació d'una xarxa de CIFP de titularitat pública. Prioritzar la construcció d'escoles públiques per a l'etapa 0-3 anys en aquestes zones.
- Pla d'acollida de l'alumnat immigrant i de suport específic a l'alumnat d'incorporació tardana al sistema educatiu amb carències de coneixements, en general, o que no coneguin les llengües de la comunitat, formació específica del professorat i aplicació estricta d'una política d'escolarització equitativa, independentment de la titularitat dels centres.
- Pla d'infraestructures educatives que contempli un protocol de revisió dels actuals centres i de les noves construccions necessàries a curt, mitjà i llarg termini. Extensió dels serveis de menjador i complementaris i regulació de les relacions laborals del personal que s'hi dediqui
- Pla efectiu de convivència escolar i formació específica per al professorat.
- Millora de la formació de llengua anglesa i de les tecnologies de la informació i del coneixement (TIC).
- Activitats d'aprenentatge de català per a pares als centres escolars, amb dotació de personal i recursos adient.

notes

2. PONÈNCIA D'ACCIÓ SINDICAL

CAPA ON VOLEM ANAR: RECOMPONDRE EL NOSTRE PODER SINDICAL

2.1.- SITUACIÓ DE PARTIDA

Des de fa anys, la Federació d'Ensenyament ha estat immersa en una situació interna difícil que ha impossibilitat la realització d'una acció sindical ben planificada, regular i constant en tots els sectors i subsectors.

Aquesta situació de crisi de la Federació, allargada en el temps, s'ha vist reflectida en els successius resultats electorals, fins a posar en perill la nostra presència en els subsectors privats, d' Universitat i, fins i tot, en la Junta de Personal Docent. Ben al contrari, el sindicat majoritari i la resta de sindicats han incrementat o consolidat el seu abast representatiu. Avui la qüestió fonamental de la Federació d'Ensenyament de CCOO de les Illes Balears és com recompondre el nostre poder sindical, per recuperar de bell nou la confiança de la gent, tant l'afiliada com la no afiliada, i per elaborar alternatives reals i recuperar la capacitat reivindicativa.

2.2.- L'OBJECTIU NEURÀLGIC

Que quedi clar: l'objectiu neuràlgic per als propers és...

Recuperar la confiança en nosaltres mateixos i, mitjançant una acció sindical ben organitzada, convertir-nos en una força que sigui capdavantera en la detecció, denúncia i resolució dels problemes professionals i socioeducatius propis i específics de les nostres illes. CCOO ha de ser el referent sindical necessari i cabdal de tots els centres d'ensenyament.

Un sindicat com CCOO ha d'articular la seva activitat sindical no tan sol des del punt de vista de recollir i anar al capdavant de les reivindicacions relacionades amb les condicions de feina i la pràctica professional dels treballadors i les treballadores, sinó que ha de saber formular alternatives globals i

- lluitar per fer possible un model educatiu que actuï realment com a servei públic, que garanteixi la igualtat d'oportunitats.

2.3.- LÍNIES ESTRATÈGIQUES PER A LA NOSTRA ACTUACIÓ

- Per aconseguir-ho, no existeixen fórmules màgiques, la resposta està en la feina diària sentida de manera apassionant per tots i totes. Una feina que s'haurà de canalitzar en aquestes línies estratègiques d'actuació:

I. La força de CCOO resideix en el seu propi model sindical fonamentat en el compromís amb les treballadores i treballadors. Un model reivindicatiu i de classe, unitari, democràtic, independent, participatiu, de masses, sociopolític, internacionalista, d'homes i dones, pluriètnic i intercultural. Un sindicat que concep l'educació com a servei públic que lluita contra la desigualtat i centra la seva acció en tots els centres sostinguts amb fons públics. Un sindicat on les seves perspectives de transformació social el singularitzen respecte a altres organitzacions. Tots i totes ens hem de comprometre-hi personalment i fer-ne partícips tots els companys i companyes centre a centre, sector a sector, confiant en la nostra capacitat de proposició i actuació.

II. Per fer possible aquesta major i millor vinculació amb el sindicat i aconseguir el màxim de compromís amb el nostre model de sindicat, intensificarem al màxim la formació sindical dels nostres representants, permanents i responsables de les seccions sindicals. La formació sindical ha de ser un deure inexcusable per part de l'actiu del sindicat encarregat de fer l'acció sindical de conèixer el nostre model i d'actuar sindicalment en conseqüència. No volem un sindicalisme sense ideologia i acrític. CCOO té com a senyes d'identitat el seu component sociopolític i de classe.

III. Incentivarem la nostra presència habitual als centres de treball, trencant amb tota inèrcia i "funcionarització" de la nostra activitat. Ben al contrari, farem una planificació d'aquesta activitat mitjançant plans per a cada curs, sector i territori; amb concrecions trimestrals, seguides de memòries-avaluacions, treball en equips, i la utilització de diverses eines d'organització per a l'acció, com ara els planejaments, els fulls de ruta, etc.

A

IV. Donarem un nou impuls reivindicatiu a la Federació. Informar, no justificar, plantejar i recollir propostes, atendre els problemes i necessitats laborals, percebre les reclamacions i donar-les-hi forma reivindicativa. I no exclusivament quan volem treure rendibilitat electoral. Hem de ser realment i en tot moment el punt de referència viu de la majoria dels treballadors i treballadores.

V. Tindrem una presència habitual en els mitjans de comunicació, on transmetrem la nostra opinió, denúncies i propostes davant qualsevol qüestió de l'àmbit socioeducatiu.

VI. Aprofitarem tots els recursos tecnològics que estan al nostre abast, per mantenir informats puntualment a través del correu electrònic i la pàgina web tots els centres i tota l'afiliació, sense pretendre substituir o obviar la nostra presència directa als centres.

VII. Potenciarem el paper de l'afiliació, incitant a la participació activa dels afiliats i les afiliades a les assemblees del sindicat, creant noves seccions sindicals i potenciant el seu funcionament participatiu, obrint així tots els camins disponibles per incrementar la vinculació de l'afiliació al sindicat i aconseguir més i més afiliació qualitativa. És a dir, que els afiliats i les afiliades se sentin copartícips i corresponsables de la política sindical.

VIII. També projectarem noves formes d'arribar a les persones, més organitzades, efectives i ràpides. És essencial aconseguir la simbiosi entre visió sindical i vida laboral; per tant, centrarem i orientarem la nostra organització federal i el seu propi funcionament orgànic cap a l'arrelament del sindicat en el nostre medi laboral, afavorint així un impuls decisiu a l'acció sindical directa en lloc de cremar energies en burocràcies estèrils.

2.4.- LES NOSTRES REIVINDICACIONS GLOBALS

Sabem quin és el nostre objectiu i quines són les línies d'actuació de la federació; volem treballar per aconseguir-lo i, d'aquesta manera, donar suport a la lluita sindical. Ara és qüestió de definir les nostres reivindicacions. És a dir, si volem convertir-nos en una força sindical capdavantera en el món de l'ensenyament del nostre país és per transformar la realitat actual, per la qual cosa:

B

I. Lluitarem amb fermesa per fer possible un model educatiu de servei públic que garanteixi la igualtat d'oportunitats, és a dir, una escola democràtica que sigui capaç d'afrontar les desigualtats socials, culturals i de gènere que genera el capitalisme salvatge dominant. Volem una escola que forma ciutadans i ciutadanes amb consciència pròpia i capacitat de participar activament per la transformació de la realitat cap a una democràcia social plena.

II. Entenem que els actuals problemes sagnants de fracàs i d'abandonament escolar, que afecten de manera molt particular l'alumnat que prové d'una situació familiar de precarietat socioeconòmica i de grups humans que pateixen un desarrelament dur i traumàtic, són un efecte més d'una societat captiva del neoliberalisme. Per tant, exigirem de les instàncies de govern polític l'aplicació de polítiques socials radicals contra aquesta xacra injusta i, prioritàriament, que cap inversió pública sigui destinada a donar suport a determinades iniciatives falsament "educatives" que pretenen obrir, encara més, aquesta fractura social.

III. En aquest sentit, continuarem denunciant el fet que l'escolarització de la població escolar immigrada i amb altres necessitats educatives específiques no s'apliqui de forma equitativa entre els centres, produint-se un efecte de gueto especialment visible en la xarxa pública i en determinats centres de la concertada, qüestió que fa inviable una escola veritablement integradora. Exigirem, idò, mesures polítiques que rectifiquin els actuals criteris i districtes d'escolarització, i de discriminació positiva: increments de programes d'atenció, de plantilles i de recursos econòmics adequats per fer possible l'atenció a la diversitat i l'acollida lingüística dels nouvinguts.

IV. Volem un col·lectiu docent amb equiparació laboral i salarial en tots els centres sostinguts amb fons públics de les Illes. Lluitarem per l'estabilitat laboral del personal docent, garantia d'una escola de qualitat.

V. Reivindicarem l'aplicació estricta de la Llei de prevenció de riscos laborals, especialment les corresponents a l'avaluació i la prevenció dels factors de risc en els llocs de feina. També

notes

A

ens comprometem a crear serveis, constituir comitès i formar delegats i delegades de prevenció. La salut integral i la seguretat són qüestions centrals en la feina d'un col·lectiu laboral com el nostre, tan exposat al deteriorament de la salut física i psicològica.

VI. També exigirem que la Conselleria d'Educació prengui consciència i aporti solucions per resoldre la situació de deteriorament de la convivència escolar. Gairebé tot està per fer en qüestions com ara l'estudi i la detecció d'aquestes situacions, l'aplicació de plans integrals de convivència, un acord social en aquesta matèria, el reforçament de l'acció de les tutories, la incorporació a les plantilles de nou personal especialitzat, un eficaç Observatori de la Convivència més enllà de la figura decorativa actual...

VII. Ens mantindrem amb tota fermesa en la defensa de la llengua catalana, pròpia de la nostra comunitat, com a llengua vehicular a l'escola, llengua pont per fer possible la interculturalitat sense perdre les nostres arrels.

VIII. No renunciarem a fer complir el compromís polític de destinar el 6% del PIB a l'Ensenyament, per fer possible l'escola que es mereix la nostra comunitat.

Per incrementar el nostre potencial de lluita, totes aquestes reivindicacions globals que orientaran l'acció sindical de la Federació han de tenir el seu tractament específic en cada sector. Anem per feina!

2.5.- PLAD'ACCIÓ EN EL SECTOR PÚBLIC

2.5.1 SITUACIÓ ACTUAL DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC

Al llarg dels darrers sis anys, a les Illes, hem vist passar dues administracions educatives de signe polític diferent que han signat acords conjunturals per millorar, de forma relativa, les condicions laborals del professorat públic: increments retributius, pactes d'estabilitat en l'ocupació, ofertes d'accés a la funció pública docent, revisió (a la baixa) de plantilles, conciliació de la vida laboral i familiar, millores de fons socials... Són aspectes formals que, tot i que són positius i necessaris, no resolen els problemes de fons que

B

afecten el sector i que a la llarga, quan van desapareixent els efectes aparents de millora, creen frustració entre els agents educatius.

Perquè temes estructurals decisius, com ara l'abandonament de l'escola pública a la seva sort i la fugida d'alumnes cap a l'ensenyament privat; la integració eficient de la població immigrada que en un 82% recalca en el nostre sector; el fracàs escolar; la "deserció" del sistema educatiu dels alumnes més desafavorits socialment; el deteriorament accelerat de la convivència educativa; o l'atenció a la diversitat des de l'inici de l'escolarització, segueixen sense solucions raonables.

2.5.2 SITUACIÓ ACTUAL DEL NOSTRE SECTOR SINDICAL

A la vegada, al nostre sector partim d'una realitat representativa i organitzativa preocupant, esdevinguda d'una situació interna difícil i sostinguda des de fa anys i on hem mostrat les nostres debilitats: manca d'idees, de regularitat en la nostra tasca i d'entusiasme que, a més de sumir els nostres afiliats i alliberats en el desconcert i el desànim, ha projectat una imatge pública deficient. Així les coses, i a diferència de la resta de sindicats, les darreres dades electorals (2006) ho reflecteixen: hem davallat al 12,8% dels vots, tres punts menys que en les eleccions anteriors i, el que és pitjor, es tracta d'un resultat negatiu que s'estén a les quatre illes.

Si els resultats electorals esmentats reflecteixen aquesta realitat, també la fa palesa la contínua davallada d'afiliació. Malauradament, hi ha símptomes alarmants sobre l'allunyament cada vegada major del sindicat respecte l'afiliació i la resta de treballadors i treballadores del sector, "fruit" d'una manca de presència habitual als centres de treball.

Des de fa molts anys el panorama sindical del sector públic a les Illes es troba gairebé monopolitzat pel sindicat majoritari, el qual ha creat amb el temps tota una teranyina de poder basada en l'interès i la relació de clientela. Aquesta teranyina abasta la pròpia administració educativa, les escoles de Magisteri i la UIB. Presenta el seu lligam nacionalista no com si fos una qüestió política, sinó com a "natural", la qual cosa es ven molt bé entre el funcionariat en un moment actual de descrèdit d'allò polític.

notes

A

2.5.3 CAPGIRAR LA SITUACIÓ PER GUANYAR EL FUTUR

Per capgirar la situació i guanyar el futur cal, des del primer moment, confiar en la nostra capacitat de proposició i d'actuació. Hem de perdre per sempre el complex d'inferioritat respecte l'organització que avui té la majoria representativa. Formam part d'un sindicat amb un full de serveis irreprotxable de lluita per la llibertat, la democràcia i la justícia social tant en el marc de l'Estat com a les illes.

Ja hem vist les pautes metodològiques que hem de seguir per fer possible el canvi que necessitam a la nostra Federació i, també, al sector.

La realització pràctica del nostre model sindical representa l'única forma de construir i reconstruir la força sindical sense la qual les negociacions per arribar a acords positius per al professorat públic es converteix en una quimera.

També hem de tenir clar que negociació i pressió són les dues cares de la mateixa moneda. La mobilització sovint és el mitjà per poder arribar o donar suport a bones condicions de negociació. Tan nècia i funesta per al moviment sindical és l'apel·lació acrítica a mobilitzacions sense base real, com la urgència d'assolir acords a qualsevol preu.

A diferència del sector privat, on l'estructura sindical es basa en la capacitat d'organització de cada centre, difícilment en el nostre sector podrem aconseguir-la, per la percepció que es tracta d'un cos funcional comú, on existeix gran mobilitat del personal i on el procés electoral no es fa a cada centre. Tot i que és cert que hi ha una part de l'afiliació que no espera del sindicat més que la defensa delegada dels seus interessos individuals, també ho és que n'hi ha d'altres susceptibles de poder ser atrets per responsabilitzar-se d'accions sindicals concretes en els seus centres, com ara estendre la informació i l'afiliació entre els seus companys i companyes. Aconseguir una xarxa de "responsables sindicals" d'aquesta mena ja seria una passa extraordinària.

2.5.4 LES NOSTRES REIVINDICACIONS SECTORIALS

I. Hem d'exigir la potenciació de l'ensenyament públic per raó de justícia social i, també, d'eficàcia. Els països que aporten els millors resultats escolars a Europa estan dominats per l'escola pública.

B

– II. Lluitarem per aturar l'alt grau de contractació interina, una forma de treball en precari i que incideix directament sobre la qualitat de l'ensenyament públic. I, complementàriament, negociarem ofertes d'ocupació que engeguin nous serveis per atendre realment les noves necessitats educatives.

– III. Exigirem el complement d'insularitat equiparat al de les Illes Canàries, una reivindicació que ja és històrica en el sector.

– IV. Demanarem l'extensió dels programes d'atenció, dotació de plantilles especialitzades i de recursos econòmics adequats per millorar l'atenció vers l'alumnat immigrant. En determinats centres o zones que escolaritzin alumnat amb major risc de fracàs escolar, exigirem mesures de discriminació positiva.

2.6.- PLA D'ACCIÓ EN EL SECTOR DE PRIVADA

– La Federació d'Ensenyament de Comissions Obreres de les Illes Balears, d'acord amb les línies de pensament del XX Congrés, defensa un model d'escola basada en la solidaritat, en la compensació de les desigualtats socials, en una educació no sexista, laica, científica, crítica, participativa i impulsora de valors com la pau, el respecte, la no violència, la conservació de la natura i integrada en la realitat sociocultural i lingüística de la nostra comunitat.

– Definim l'escola, i l'educació en general, com un servei públic que es desenvolupa mitjançant tots els centres sostinguts amb fons públics i, en conseqüència, en tots ells s'han de contemplar unes condicions d'igualtat a l'hora de l'admissió d'alumnes, la gestió democràtica dels centres, les condicions laborals i la transparència en l'accés als llocs de feina.

2.6.1 SITUACIÓ ACTUAL DEL SECTOR DE CENTRES PRIVATS

– A les Illes Balears, el pes de la concertació en els centres privats sostinguts per fons públics arriba a ser molt significatiu: el 35% en el cas de centres d'educació reglada obligatòria, gairebé el 100% dels centres d'educació especial i més del 60% en el cas d'Educació Infantil no obligatòria.

– Entenem que aquesta contribució de la iniciativa no administrativa ha de ser social i vinculada a aquests paràmetres de servei

notes

públic, és a dir, ha de respondre a les veritables necessitats d'educació de la nostra societat, sense caure en pràctiques que provoquin més desigualtat social.

Subsector de centres concertats de formació reglada

En aquest sentit, i a diferència de la xarxa de centres d'Educació Especial, ens preocupa el fet que determinats centres concertats d'Educació Reglada provoquin major desigualtat social, aprofitant-se de mecanismes afavoridors de la selecció d'alumnat implantats per una Administració pública que hauria de garantir tot el contrari. I més en una societat com la nostra on es fa més evident la desigualtat, la necessitat d'una educació intercultural i, a la vegada, més compromesa amb els trets culturals i lingüístics propis.

Per contra, hem de reconèixer que també existeixen centres concertats situats en barris on la presència del segment poblacional més desafavorit és molt acusat, i on el seu personal fa la seva feina educativa sense els recursos materials i humans adients.

Veiem amb preocupació que els objectius d'equiparació de les condicions laborals (plantilles docents, càrrega lectiva, ràtio alumnes-aula, etc.) i salarials de l'ensenyament concertat amb les corresponents de l'ensenyament públic mai s'han complert a les Illes, a pesar dels acords subscrits per les diverses administracions públiques, patronals i sindicats.

També ens preocupa la manca de participació real dels pares i de les mares, del personal i de l'alumnat en la gestió democràtica dels centres concertats.

Denunciam que en el darrer període de mandat polític exercit pel Govern del Partit Popular a les illes, la Conselleria d'Educació, en lloc de fer possible una escola concertada més compromesa amb les necessitats socials del nostre país, ha pres tot un seguit d'iniciatives de signe contrari que han obert, encara més, la desigualtat social i el respecte a la nostra realitat cultural i lingüística: Decret de concertació del batxillerat, Decret de trilingüisme, Decret d'admissió d'alumnes amb tres districtes d'escolarització a Palma, etc.

Subsector de centres d'educació i atenció a persones amb discapacitat

En relació a l'Educació Especial, centres d'atenció i d'ocupació de persones amb dis-

- capacitat, tot i que es mantenen amb fons públics, observam que encara no existeix un marc jurídic i legal propi que doni estabilitat al funcionament dels centres i a tot el personal que hi treballa. Aconseguir aquest marc serà també el nostre objectiu en els quatre anys propers.

- Actualment romanen pendents a les Illes la implantació de diverses mesures que tendeixen a l'estabilitat laboral i a la millora salarial del personal. També ens preocupa la situació del col·lectiu de monitors i monitors, una categoria professional polivalent que precisa d'un sou digne, formació adient i incentius professionals.

Subsector de centres d'Educació Infantil

- En el subsector d'Educació Infantil observam també que la major part d'aquests centres en el segment de l'Educació obligatòria són ja concertats directament o indirecta.

- En el segment no obligatori de 0 a 3 anys, cada vegada es fa més present la participació econòmica de les administracions locals, sigui amb xarxes concertades municipals, com és el cas de Palma, o de forma més directa mitjançant patronats municipals: Palma, Inca, Calvià, etc. Tot i això, comprovam amb preocupació com des de les administracions locals, especialment el Patronat municipal d'escoles infantils de Palma, es desenvolupen accions d'externalització (això és, privatització) del seu servei amb les repercussions acostumades de precarietat laboral, plantilles i retribucions mínimes, etc.

- També denunciam la precarietat laboral existent a les escoles privades més petites, on cada vegada més s'escampa sense límits la indefensió del personal, agreujada per la manca d'informació i de presència sindical organitzada.

- Aquestes són qüestions que, des de la nostra Federació a les illes, ens volem comprometre a resoldre al llarg dels propers quatre anys de feina.

Un nou subsector emergent

- Per altra banda, assistim en l'actualitat a l'emergència d'un nou subsector a les nostres Illes: l'àmbit socioeducatiu extraescolar.

- Integren aquest subsector empreses privades dedicades a les activitats extraescolars, menjadors escolars, projectes d'educa-

A	B	notes
ció de carrer, menors amb dificultats d'integració, activitats de lleure, etc.	– electoral, la nostra presència s'acosta al 10%	.....
Bona part d'aquestes empreses actuen amb fons públics mitjançant projectes subvencionats, fet que es tradueix de bell nou en precarietat i temporalitat laboral per al personal contractat que, a més a més, no compta actualment amb cap conveni col·lectiu corresponent que pugui ordenar el subsector .	– i es limita a 4 representants en tres centres. – Es tracta d'un subsector que s'amplia cada vegada més i, per això, el nostre objectiu ha de ser més ambiciós de cara al futur.	....
2.6.2 PRESÈNCIA SINDICAL AL SECTOR	2.6.3 ELS NOSTRES OBJECTIUS SINDICALS	.....
Subsector de Concertada	– Per aconseguir...	.....
Pel que fa al subsector de centres concertats, actualment la representativitat sindical es reparteix de forma bipolar:	– ◆ Incidir amb més força en les polítiques educatives dels governs de torn	.....
◆ Un sindicat majoritari que amb el seu 55% de representativitat presenta una oposició frontal a les patronals i, fins i tot, a la resta dels sindicats, que amaga una incapacitat real d'aconseguir un conveni propi de les Illes i dificulta millores per al subsector.	– ◆ Obrir la negociació col·lectiva via conveni col·lectiu o acords-marc	.....
◆ I dues forces "sindicals" amb un 35 % de representativitat sumatòria. Es tracta de dos sindicats pro patronals o, almanco, amb els seus resultats electorals vinculats al suport d'aquestes.	– ◆ Augmentar el nostre poder contractual i	.....
Aquesta bipolarització aporta un ambient carregat en cada centre on apareixen els permanents de tant en tant amb les seves aportacions farcides d'enfrontaments i desqualificacions.	– ◆ Garantir així la corresponsabilització de tots els centres d'iniciativa social sostinguts amb fons públics, amb els objectius de cobrir les veritables necessitats educatives de les nostres Illes avançant en els processos d'igualtat.	....
Si fins ara la presència de CCOO en aquest subsector ha estat gairebé simbòlica, en l'actual procés electoral hem aconseguit una implantació significativa: hem passat de 4 a 15 representants a pesar de l'antidemocràtica pressió exercida per determinades direccions de centres a les nostres candidatures. Es tracta d'una bona base per a un treball de quatre anys que pugui rompre amb la situació actual en benefici de tot el col·lectiu de treballadors i treballadores.	– Necessitam fer possible els objectius electorals següents...	.....
La resta de subsectors	– ◆ Assolir una representativitat encara més significativa en l'ensenyament concertat	.....
Als subsectors d'Infantil i de Privat no concertat, el nostre sindicat supera actualment el 10% de representativitat tot i que sempre per darrere de l'STEI en Infantil, i d'USO en Privat no concertat.	– ◆ Avançar representativament en la resta dels subsectors i	.....
Pel que fa a Educació Especial, malgrat els esforços realitzats en el darrer procés	– ◆ Situar-nos en el nou subsector socioeducatiu.	.....
	– Encara és prest per aconseguir aquests objectius en el període electoral actual, la qual cosa vol dir que ens esperen quatre anys de presència regular als centres, presentant-nos...	.....
	– ◆ Aportant un aire fresc que fugi de la polarització representativa existent i les seves manies de desqualificacions que fan irrespirable el sindicalisme	.....
	– ◆ Presentant sempre les nostres opcions deixant clar per quines raons lluitem més que contra qui	.....
	– ◆ Estimulant la participació i l'afiliació	.....
	– ◆ Observant els problemes dels companys i de les companyes aplicant-nos en la seva resolució favorable i	.....
	– ◆ Mantenint sempre un bon nivell d'informació i comunicació directa.	.....
	2.7.- PLA D'ACCIÓ EN EL SECTOR UNIVERSITARI	.....
	2.7.1 CCOO I LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS	.....
	– El canvi recent a l'equip de govern de la Universitat de les Illes Balears hauria de suposar l'aprofundiment de les iniciatives de	....

A

laborals. Algunes necessitats detectades són, a tall d'exemple, informar els càrrecs de gestió en el contingut de la Llei de procediment administratiu, per tal de minorar la creativitat d'instàncies administratives com els Consells de Departaments o les diverses Comissions Assesores; millorar la situació del PIF (personal investigador en formació) amb l'obtenció dels espais adients per destinar-los a despatxos (no soterranis sense finestra ni passadissos sotmesos a fred o calor excessius), el suport administratiu suficient per als projectes de recerca, amb l'augment de la plantilla de PAS, o la conveniència de l'avaluació interna dels projectes, a més a més de l'externa, per tal de millorar la integració dels components i la seva eficàcia; el suport administratiu de serveis a la docència; o la gestió eficaç de la dedicació a la docència de qualitat, rellevant en el marc de la convergència europea per a les titulacions homologades, però que sempre ha estat important per a la formació inicial i permanent de treballadors i professionals, la societat, la nostra clientela com a "empresa pública de serveis".

És per això que s'ha d'escoltar els col·lectius, mitjançant les persones votades com a representants a les Junttes de Personal (PAS i PDI) i al Comitè d'Empresa: tots els col·lectius i totes les persones que s'ocupen de recollir, trametre i defensar les demandes dels representats.

L'activitat negociadora no s'ha de reduir a la demanda de millores retributives, ha de posar l'èmfasi també en la creació de condicions que facilitin la satisfacció professional dels treballadors i de les treballadores de la Universitat en la seva feina, especialment en la conjuntura de la integració a l'Espai Europeu d'Educació Superior i en el context de l'aplicació de la LOU.

2.7.3 ALGUNES PROPOSTES PER ALS PRO-PERS QUATRE ANYS

POTENCIAR LES SECCIONS SINDICALS.- Després de l'etapa passada, s'ha de procurar la integració operativa de les seccions sindicals, la intercomunicació per a la detecció o l'expressió de necessitats específiques de cada sector dins de cada col·lectiu, una intercomunicació que ha de procurar coincidències, treballar en allò que tenim en comú, mirar de confluïr en allò que ens dificulta la nostra feina, integrar el

B

- coneixement de tots els col·lectius, per tal que la sinergia comenci pels propis delegats i delegades de CCOO.

- Sobre les qüestions del PDI laboral i funcionari, i del PAS laboral i funcionari, constata la varietat de casuística dels diversos col·lectius, amb necessitats i demandes tan diferents com, per exemple, PAS itinerant com el de Patrimoni, o més estable com el de consergeries i biblioteques, o PDI tan divers com becaris de laboratoris, interins i contractats emèrits.

PROMOURE L'ACCIÓ SINDICAL A LES SEUS UNIVERSITÀRIES DE TOTES LES ILLES...

- Fomentar la creació de nuclis de simpatitzants a les seus universitàries de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. Treballar amb el personal que hi forma part. L'eina de Campus Extens que funciona a la Universitat ens pot aportar una referència a la integració al nostre espai discontinu. S'han d'aprofitar les estructures universitàries a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera per fomentar la integració de la Federació d'Universitat i la Federació d'Ensenyament.

- ...I EN ELS CENTRES TERRITORIALS DE LA UNED I CENTRES UNIVERSITARIS ADSCRITS A LA UIB, o la "síntesi entre la Universitat pública i la Universitat privada": en el marc de l'aplicació de la reforma de la LOU, incidir en la realitat de la incorporació d'estructures formatives privades a la Universitat pública. Aquest ha estat el model concretat en aquesta autonomia, en lloc de promoure la creació d'universitats privades diferents de la pública. S'han de plantejar línies per la intervenció en aquestes estructures i col·laborar estratègicament amb els companys de CCOO que fan feina als centres territorials de la UNED a les Illes Balears.

ALTRES ACCIONS EN PROCÉS:

- Negociació de l'estatut del personal universitari.

- Promoció de convenis entre la FE-CCOO i la Universitat de les Illes Balears

- Promoure la confluència de les estructures més afins de la federació d'ensenyament amb la federació d'universitat, especialment les secretaries de la dona i formació.

notes

A

B

notes

3. PONÈNCIA D'ORGANITZACIÓ

“Les idees no viuen sense organització”
(Antonio Gramsci)

3.1 L'AFILIACIÓ: EVOLUCIÓ I PERSPECTIVES DE TREBALL

Tenir un coneixement de la realitat orgànica de la nostra Federació és imprescindible per afrontar qualsevol projecte de creixement. En aquests moments, tot i que evidentment aquestes dades evolucionen dia rere dia, la situació de l'afiliació és la següent.

L'afiliació és un dels millors indicadors de la nostra implantació en el col·lectiu de treballadors de l'ensenyament. La preocupació per incrementar i atendre adequadament els afiliats s'ha de situar al centre neuràlgic del treball sindical al llarg dels pròxims quatre anys. És un fet evident que on hi ha un afiliat actiu hi ha un cercle important d'afiliació. La millor campanya d'afiliació és la que fan les persones amb iniciativa i responsabilitat sindical.

Evidentment cal programar campanyes d'afiliació. Si les fem bé, poden servir per donar a conèixer (fins i tot entre els afiliats) tots els recursos que ofereix el nostre sindicat. Aquestes campanyes han de marcar-se uns objectius i dotar-se dels mitjans escaients, de manera que un cop finalitzades puguem valorar-ne els resultats.

Tan important com guanyar nous afiliats és no perdre els que tenim. Cal conèixer puntualment totes les baixes que es produeixen, intentar esbrinar els motius i, si és possible, intentar posar en marxa mecanismes per recuperar els afiliats perduts.

3.2 LA NOSTRA PROJECCIÓ

3.2.1 INSTITUCIONS

Actualment la Federació d'Ensenyament de CCOO-Illes Balears es troba representada a les següents institucions:

- a) Junta de Personal Docent No Universitari de la CAIB
- b) Junta de PDI de la UIB
- c) Junta de PAS de la UIB
- d) Comitè d'Empresa de la UIB
- e) Consells Escolars de les Illes Balears, de

- Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera
- f) Meses Sectorials de Negociació, tant Pública com Concertada

5 Aquesta dispersió d'àmbits, unida a les limitacions de permanents sindicals que tenim, ens obliga a plantejar-nos una políctica que prioritzi l'atenció a aquells àmbits on la nostra presència és més important. D'altra banda, també ens obliga a cercar la participació activa dels afiliats, alguns dels quals es poden sentir motivats per aportar els seus coneixements i la seva experiència com a representants del sindicat en algun òrgan institucional, sempre de manera coordinada amb la direcció de la Federació.

Som una federació que aporta un important nombre de vots a les eleccions sindicals, però això no es correspon amb el nombre de delegats que tenim. Això és perquè els agrupaments electorals a què obliga la legislació vigent castiguen les grans concentracions de treballadors. Si ho pensam bé, només la Junta de Personal Docent No Universitari de la CAIB representa més d'onze mil mestres i professors.

3.2.2 CENTRES DE TREBALL

Fruit de les eleccions sindicals a cada centre, en el sector privat tenim delegats de CCOO que conformen una xarxa de representants del sindicat als centres de treball.

En el sector públic, l'absència d'eleccions en cadascun dels centres impedeix, en primera instància, l'establiment d'aquesta xarxa de delegats tan important per l'acció sindical. Com a element positiu tenim el fet d'haver presentat un nombre de candidats molt superior al de llocs a cobrir a la Junta de Personal Docent No Universitari de la CAIB. Això ens ha permès entrar en contacte amb moltes persones, afiliades o no, que han estat disposades a donar la cara pel sindicat i han posat públicament el seu nom emparant les nostres sigles. Partint dels afiliats i dels simpatitzants que ens donaren suport, podríem plantejar-nos crear una xarxa de delegats de CCOO també als centres públics, coordinats pels permanents sindicals. Això complementat amb l'acció sindical dels permanents i la nostra presència a les institucions i als mitjans de comunicació, facilitaria la difusió de les nostres propostes i

ahora ens ajudaria a copsar ràpidament les necessitats i les preocupacions dels treballadors directament.

3.3 L'ARTICULACIÓ TERRITORIAL I SECTORIAL

CCOO és un sindicat assembleari de base. Això vol dir que té uns òrgans de direcció emanats de la voluntat dels afiliats i que aquests no es limiten a participar en les assemblees dels congressos, sinó que també participen tant en l'àmbit territorial com sectorial, a través de les Assemblees d'illa o de les Seccions Sectorials.

La Federació d'Ensenyament de CCOO-Illes Balears s'ha configurat, durant els seus anys d'existència, bàsicament sobre una base territorial. Vivim en un arxipèlag i la insularitat crea un espai físic, i també mental, que condiciona la nostra manera d'organitzar-nos. Cal reforçar l'organització territorial, però també cal posar en marxa seccions sectorials (Pública no universitària, Privada i la secció sindical de la UIB) amb un pes i unes tasques específiques. L'Executiva ha de poder comptar amb els informes i propostes dels territoris i els sectors a l'hora de prendre els seus acords.

Les seccions sectorials de Pública no universitària i Privada, junt amb la secció sindical de la UIB, elevaran a la Comissió Executiva els eixos de l'acció sindical en el sector. Cada sector estarà coordinat per un membre del Secretariat Permanent, el qual serà l'enllaç entre la Secció Sectorial i la Comissió Executiva. També es podran constituir Grups de Treball, aprovats per la Comissió Executiva i coordinats per la persona nomenada per aquesta (i que no necessàriament haurà de pertànyer a l'Executiva). A diferència de les seccions sectorials, els grups de treball no tindran un caràcter permanent i es crearan en funció de les necessitats de la Federació (per exemple, grup de treball d'interins) per donar resposta a temes puntuals que necessiten propostes concretes. De la mateixa manera que les seccions sectorials, els grups de treball elevaran llurs propostes a la Comissió Executiva.

3.4 ÒRGANS DE DIRECCIÓ I COORDINACIÓ

3.4.1 El Congrés

És el màxim òrgan de direcció de la Federació d'Ensenyament de CCOO-Illes Balears. Determina la seva línia sindical, de manera solidària i coherent amb la Federació d'Ensenyament de CCOO, i tria la Secretaria General i la Comissió Executiva.

3.4.2 La Comissió Executiva

És el màxim òrgan de la nostra Federació entre congressos. El Congrés de la Federació de CCOO-Illes Balears determinarà el nombre dels seus components, atès que han d'estar representats tots els sectors (pública no universitària, privada i universitat) i tots els territoris (Mallorca, Menorca i Pitiüses).

Les reunions d'aquest òrgan de direcció haurien de convocar-se amb caràcter ordinari cada dos mesos com a mínim, i amb caràcter extraordinari quan la Secretaria General ho consideri oportú.

A proposta de la Secretaria General, la C. Executiva nomenarà un Secretariat Permanent. Aquest, sota la direcció de la Secretaria General, coordinarà les diferents àrees de la nostra Federació, tant a nivell intern com a les institucions.

3.5 COMUNICACIÓ

La Secretaria de Comunicació coordinarà, d'acord amb les línies de treball acordades per la Comissió Executiva i el Secretariat Permanent, la política de comunicació de la nostra Federació. L'objectiu és que les nostres propostes arribin al conjunt de la comunitat educativa i de la societat, en la mesura que sigui possible.

A aquest efecte, comptarem tant amb els mitjans de comunicació (televisió, ràdio, premsa, etc.) com amb els mitjans de la Federació. La revista Apunts, que es distribuirà com a suplement de la revista TE per a les Illes Balears i Pitiüses, és l'òrgan d'expressió, comunicació, propaganda i debat de la Federació d'Ensenyament de CCOO-Illes Balears. També prestarem especial atenció a la nostra pàgina web i a totes les formes de comunicació derivades de l'ús de les noves tecnologies (missatges per e-mail, sms, etc.).

Els diferents territoris i sectors que componen la nostra Federació podran difondre també els seus fulls informatius, tot coordinant-se amb la Secretaria de Comunicació, la qual vetllarà per la coherència del nostre discurs.

3.6 FORMACIÓ

Aquests darrers anys ha quedat demostrat que el sistema educatiu és un microsistema variable, canviant i sobretot integrador. Aquestes característiques ens fan pensar en un sistema educatiu del qual tots hem de formar part activa per tal de garantir als nostres infants una adaptació gradual, però total, a

A

la societat de la qual formen part. L'escola i el professorat com a agent de socialització han de potenciar un alumnat actiu i obert als canvis socials treballant des de disciplines d'integració amb metodologies constructivistes en les quals els alumnes trobin significat als coneixements, afavorint que els nostres alumnes siguin persones qualificades per desenvolupar-se activament en el context social del que formen part.

Per això, els docents necessitem eines i recursos, per poder afrontar la nova demanda social, la nova estructura i diversitat que es presenta. Els ensenyants hem de tenir molt present les peculiaritats de la nostra comunitat autònoma i no podem oblidar la necessitat de transmetre al nostre alumnat i a les seves famílies la cultura de la qual formen part, fent-los arribar no sols les celebracions més quotidianes sinó una llengua que els possibilitarà tenir prou competències per formar part activa d'una comunitat amb llengua pròpia.

A més, hem d'afegir la necessitat real de fer arribar als estudiants els aprenentatges bàsics i la motivació necessària perquè a mesura que es facin grans tinguin la motivació per voler créixer com a persones i ampliar les seves capacitats amb estudis superiors, com bé promou la nova llei.

Per totes aquestes característiques que ens envolten, des de la Secretaria de Formació proposam un cicle formatiu en el que el professor sigui el principal protagonista i formi part activa de cada curs, que participi i al mateix temps pugui proposar canvis per millorar la nostra tasca, de fet, el nostre objectiu.

La nostra proposta educativa gira a l'entorn de tres eixos:

- Adaptació progressiva de les propostes educatives al nou sistema educatiu, d'acord amb la nova política educativa.
- Planificació de cursos actius en els quals els professors no sols rebin formació teòrica sinó que formin part activa de la pràctica.
- Desenvolupament de cursos per suplir les mancances que els professors trobin i per proporcionar una millor adaptació a la realitat sociocultural actual.

D'acord amb aquestes condicions, ens proposam els següents objectius:

1. Contribuir a l'adaptació progressiva del professorat al nou sistema educatiu.
2. Proposar activitats formatives de qualitat i

B

- d'acord amb les demandes de mancances.
- 3. Potenciar els aprenentatges pràctics complementats amb els aprenentatges teòrics i a l'inrevés.
- 5 4. Reforçar l'estructura interna del Sindicat des de la satisfacció dels nostres afiliats.
- 5. Promoure acords i convenis per satisfer les necessitats del professorat i suplir les mancances que dins el sistema educatiu es detectin.
- 10 6. Fer arribar al professorat cursos formatius per tal d'introduir-los a les noves tecnologies com a eina bàsica del procés d'ensenyament – aprenentatge.

3.7 FINANCES

Les despeses ordinàries que genera la nostra acció sindical es cobreixen amb la recaptació de quotes dels afiliats i les diferents subvencions institucionals que rep la nostra federació. Aquests ingressos ens han permès:

- ◆ Elaborar materials per les eleccions sindicals
- 25 ◆ Renovar els equips informàtics de la seu de Palma
- ◆ Adjudicar un telèfon mòbil a cada permanent sindical
- ◆ Adquirir materials publicitaris: bolígrafs, blocs, carpetes, llapis... en especial per donar a conèixer la nova pàgina web
- 30 ◆ Elaborar materials per a l'adjudicació d'interins
- ◆ Revista Apunts, actualment com a suplement de la revista T.E.
- 35 - Dietes per als interventors a les eleccions sindicals (Públic Universitari i no Universitari)
- ◆ Dietes de desplaçament per acció sindical
- 40 ◆ Costejar les despeses comunes de la CS de CCOO de les Illes Balears

A més a més, des del passat mes d'agost de 2006, la CS de CCOO i la Federació d'Ensenyament estatals han assumit els sous que s'han pagat a dos permanents sindicals que ens han permès reforçar l'activitat sindical i les eleccions dutes a terme al sector de l'ensenyament privat.

La Federació d'Ensenyament estatal també cobreix les despeses que generen els desplaçaments a Madrid per assistir a convocatòries de reunions i cursos de formació. Així mateix, es fa càrrec dels desplaçaments del president de la Direcció Provisional a les nostres illes. Finalment, cal esmentar que a partir

notes

A

B

notes

de 2007, amb l'aplicació del nou full de ruta confederal, com a criteri general la CS de les Illes assumirà el 50% de les despeses comunes i les federacions l'altre 50%. Com a conseqüència, totes les federacions, excepte la nostra, hauran de destinar menys diners per costejar aquestes despeses. La nostra Federació és l'única que veurà incrementada notablement aquest despesa, principalment pel canvi de criteri en relació al repartiment de les despeses de comptabilitat. A partir de 2007 es reparteixen les despeses en funció de la quantitat d'apunts comptables que generam, i no pel nombre d'afiliats, com així es feia fins ara. Actualment estam estudiant conjuntament amb la Confederació de les Illes i amb la Federació estatal mesures que puguin corregir aquest efecte. Tenim el compromís per part de tots de cercar i aplicar mesures per tal de no sortir-ne perjudicats.

4. APORTACIÓ DE LA FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT D'EIVISSA I FORMENTERA A LA PONÈNCIA DEL Ve CONGRÉS

Els anys passats des del darrer Congrés han estat marcats, políticament, per diversos fets determinants: el govern, per primera vegada a la nostra comunitat autònoma, d'una coalició d'organitzacions d'esquerreres i nacionalistes; la victòria posterior del PP, que va posar punt i apart a aquesta experiència; el posterior èxit electoral del PSOE a nivell estatal; i la represa del Consell Insular d'Eivissa i Formentera per una coalició progressista. En el moment d'escriure aquest informe (el dia següent de les eleccions autonòmiques de maig passat) encara no sabem què passarà amb el Govern balear.

No ens correspon fer la història política d'aquesta llarga etapa, sinó que ens limitarem a recordar quina ha estat l'actuació del nostre Sindicat a les Pitiüses i quins resultats s'han obtingut.

4.1. L'ACCIÓ SINDICAL DE LA FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT A LES PITIÜSES DES DE L'ANTERIOR CONGRÉS

En el moment que es celebrà el IV Congrés de la nostra Federació, a l'ensenyament públic l'STEI disposava de majoria absoluta a les Pitiüses, amb més del 60% dels vots, i CCOO sols arribava al 16% (UGT estava tres punts per damunt).

El context educatiu a Eivissa era el següent: un constant augment de la població escolar immigrant, una angoixosa manca d'infraestructures educatives d'acollir

da que disparava la ràtio, inestabilitat del professorat (més del 50% d'interinitats), el major nivell de fracàs escolar de l'arxipèlag i, paral·lelament, la major taxa d'abandonament del sistema educatiu, degut a la facilitat per trobar feina (treball precari).
Mentrestant, l'administració educativa del Pacte feia oïdes sordes a la realitat més urgent. Els darrers deu anys la població escolar de les Pitiüses havia augmentat un 17% per l'arribada massiva de famílies immigrants i els centres escolars no tenien capacitat per acollir l'allau de noves matriculacions. Una necessitat social de primera magnitud, la necessària construcció de nous espais escolars, no va ser atesa per la nostra "conselleria de progrés". Durant els quatre anys de la seva legislatura només fou inaugurat (en el darrer moment) un centre escolar de Secundària, quan eren necessaris, almanco, 3 instituts i 5 noves escoles de Primària, com així ho va reconèixer l'esborrany de Mapa Escolar elaborat per l'Administració uns mesos abans de les eleccions. Des d'un primer moment, la nostra Federació d'Ensenyament local es va moure en aquesta direcció i el mes de maig de 2002, després d'una intensa campanya en els centres i en la premsa, va lliurar un document-decàleg a la Delegació Territorial i a la Conselleria d'Educació en el qual, després de fer una anàlisi de la gravíssima situació escolar que patia Eivissa, sol·licitava que fos declarada pel Govern balear "Zona Escolar d'Atenció Prioritària". Es plantejava la necessitat de destinar urgentment pressupostos extraordinaris per la construcció immediata de nous centres de Primària i de Secundària a l'illa. Això i la contínua denúncia d'aquesta situació en els mitjans de comunicació, abocà en un àcid debat als mitjans de comunicació entre el conseller d'Educació i el nostre sindicat a les Pitiüses, i va propiciar el reconeixement ofi-

da que disparava la ràtio, inestabilitat del professorat (més del 50% d'interinitats), el major nivell de fracàs escolar de l'arxipèlag i, paral·lelament, la major taxa d'abandonament del sistema educatiu, degut a la facilitat per trobar feina (treball precari).

Mentrestant, l'administració educativa del Pacte feia oïdes sordes a la realitat més urgent. Els darrers deu anys la població escolar de les Pitiüses havia augmentat un 17% per l'arribada massiva de famílies immigrants i els centres escolars no tenien capacitat per acollir l'allau de noves matriculacions. Una necessitat social de primera magnitud, la necessària construcció de nous espais escolars, no va ser atesa per la nostra "conselleria de progrés". Durant els quatre anys de la seva legislatura només fou inaugurat (en el darrer moment) un centre escolar de Secundària, quan eren necessaris, almanco, 3 instituts i 5 noves escoles de Primària, com així ho va reconèixer l'esborrany de Mapa Escolar elaborat per l'Administració uns mesos abans de les eleccions. Des d'un primer moment, la nostra Federació d'Ensenyament local es va moure en aquesta direcció i el mes de maig de 2002, després d'una intensa campanya en els centres i en la premsa, va lliurar un document-decàleg a la Delegació Territorial i a la Conselleria d'Educació en el qual, després de fer una anàlisi de la gravíssima situació escolar que patia Eivissa, sol·licitava que fos declarada pel Govern balear "Zona Escolar d'Atenció Prioritària". Es plantejava la necessitat de destinar urgentment pressupostos extraordinaris per la construcció immediata de nous centres de Primària i de Secundària a l'illa. Això i la contínua denúncia d'aquesta situació en els mitjans de comunicació, abocà en un àcid debat als mitjans de comunicació entre el conseller d'Educació i el nostre sindicat a les Pitiüses, i va propiciar el reconeixement ofi-

A

cial de les deficiències escolars que patia l'illa d'Eivissa i els primers compromisos públics en matèria d'infraestructures, que va interrompre momentàniament la victòria del PP en les eleccions de 2003.

A l'inici de la seva legislatura, el Govern del PP va presentar un Pla de construcció d'infraestructures educatives fins al 2011, que contemplava l'execució de 7 centres de Primària i 4 de Secundària, així com l'ampliació i reforma dels centres amb majors carències; o sigui, sense donar-li aquest nom, el Govern del PP assumia la condició de "Zona Escolar d'Atenció Prioritària" per a Eivissa, el que demanava CCOO, en vista de "les circumstàncies escolars extraordinàries per les quals travessa l'illa" (en paraules al Parlament del conseller Fiol).

La nostra Federació d'Ensenyament, tot i felicitant-se per aquesta decisió (a la qual hi va contribuir d'una manera decisiva) va criticar el calendari d'aplicació, el qual, de fet, no contemplava la construcció de nous centres fins l'any 2007, i, sobre la base que les previsions fins al curs 2005-06 eren d'un 29% d'augment de l'escolarització, va exigir que el Pla presentat per la conselleria contingüés la qualificació d'urgent i que s'iniciassin immediatament les noves construccions.

Per una altra banda, l'Acord que es va signar amb la nova Conselleria d'Educació, que assegurava l'estabilitat laboral del professorat interí durant un període de quatre anys i lliurava una oferta de 1.700 places educatives durant el mateix període, ha contribuït a rebaixar la taxa d'interinitat a les Pitiüses, tot i que encara passa del 35% a Secundària.

CCOO va encapçalar la vaga que es va convocar contra la LOCE (Llei de qualitat) l'octubre de 2002. A les Pitiüses (seguida de Barcelona) fou la més alta de l'Estat: la varen seguir, en xifres reals, el 75% del professorat de Primària i prop del 60% de Secundària. Durant el període d'elaboració de la Llei el nostre sindicat dugué a terme campanyes informatives sobre els seus efectes negatius. Es varen editar fullets explicatius titulats "Mesures concretes per a la millora de l'ensenyament" i "La Llei de Qualitat"; varen aparèixer tres articles als diaris locals i es varen visitar tots els centres educatius de les Pitiüses, tant per explicar la LOCE com, més tard, per estendre la convocatòria de vaga, el que no va fer, ni de lluny, cap altre sindicat.

Tot i això, el Govern del PP va fer pública

B

– la seva intenció d'aplicar-la a partir del curs 2004- 2005. En aquest sentit, en començar la seva etapa legislativa, va anunciar que a partir del curs escolar 2005-06 concertaria (és a dir, subvencionaria amb diners públics) el Batxillerat dels centres privats de les Illes Balears. Igualment, pensava aplicar els desplegaments de la LOCE relatius als horaris i continguts, la qual cosa suposava reduir les classes d'Educació Artística, Tecnologia i Música a la meitat als centres de Secundària, un fet que va provocar importants mobilitzacions dels sectors afectats, amb el suport del nostre sindicat. Així mateix, es pretenia considerar la Religió com si fos una assignatura avaluable i instrumental (és a dir, que pot impedir el pas de curs) i establir una assignatura alternativa que tractaria sobre continguts relacionats amb la cultura religiosa. Ambdues qüestions foren recorregudes davant del Tribunal Suprem, com a passa prèvia per anar al Constitucional, per la nostra Federació d'Ensenyament (estatal) i altres organitzacions sindicals i per la CEAPA (associació estatal de pares i mares).

– Després del decret del Govern central (socialista) que paralitzava l'aplicació de determinats aspectes de la LOCE, com ara els itineraris de Secundària i la consideració d'assignatura instrumental de la Religió, el nostre sindicat es va plantejar establir les relacions institucionals pertinents per participar en el nou període obert, que conduiria a la reelaboració de l'esmentada llei o a l'elaboració d'una altra que la substituís. Aquesta actuació es basà en la participació activa dels afiliats i afiliades i de tot el personal docent que, amb les seves idees i suggeriments, havien d'aportar solucions al futur model educatiu.

– L'Avantprojecte de la LOE va decebre les expectatives que havia creat al seu voltant. Es deixaren de banda, fins i tot, moltes de les propostes que feia el Partit Socialista quan era a l'oposició, així com els plantejaments de la nostra Federació d'Ensenyament Llei de finançament, condicions laborals del professorat, jubilacions, formació del professorat, ràtio, serveis complementaris, etc. A més, es perjudicava determinats col·lectius: Tecnologia, Artístiques, Filosofia). En definitiva, la nova Llei semblava més una barreja entre la LOGSE i la LOCE que altra cosa.

– Durant aquest període, a les Pitiüses es va dur a terme una campanya de visites a tots els centres educatius on s'explicà la proposta de la FE de CCOO sobre el document

notes

A

de reforma educativa presentat pel Ministeri (els 15 punts de debat) i es demanava la participació del professorat a través de la pàgina web de la nostra Federació. Igualment es donà a conèixer el Pla de Xoc de Secundària proposat pel nostre sindicat.

Al llarg dels cursos 2003-04 (a Primària) i 2004-05 (a Secundària) la nostra Federació local d'Ensenyament va desenvolupar una Campanya de Salut Laboral entre el professorat de les nostres illes, de la qual es varen fer ressò els mitjans de comunicació locals, amb l'objectiu de dur a terme una extensa enquesta que ens donàs una informació fefaent sobre l'estat de la salut laboral del professorat de les Pitiüses i que ens poguéss servir per exigir l'aplicació de la Llei de prevenció de riscos laborals en el sector de l'ensenyament. Es visitaren tots els centres d'Infantil, Primària i Secundària, on hi participà el 24% de la població docent i s'editaren dos fullets (un per Infantil-Primària i l'altre per Secundària) amb els resultats i les conclusions, que es lliuraren a tot el professorat illenc, als representants de l'Administració educativa de les Pitiüses i als mitjans de comunicació.

Hem de dir que ni tan sols a hores d'ara la Federació d'Illles (tot i que els hi vàrem remetre tot el material perquè el fes públic) no ha fet arribar aquest estudi pioner a la Conselleria d'Educació, ni ha fet la seva presentació oficial ni tan sols sembla haver-se donat per assabentada de la seva existència. L'actuació de l'anterior Secretaria General va ser, com sempre, la de no donar cap suport a la iniciativa, tancar-la en un calaix i silenciar l'acció sindical desenvolupada a Eivissa.

Durant aquest temps s'amplià la nostra incidència sindical en el sector educatiu i la nostra presència als centres s'ha fet habitual, a través de fulls informatius al professorat (*El Full de Comissions* ja va pel número 26), visites als centres d'ensenyament (almenys dues a l'any), campanyes sobre diferents temes, publicació de múltiples notes de premsa i articles als diaris, participació habitual en ràdios i TV locals, etc. Avui la nostra presència als mitjans de comunicació s'ha multiplicat i hem passat a ser una referència sindical coneguda, respectada i sol·licitada (sense cap dubte, molt més que l'STEI, que no té res a dir i passa desaperebutament en els mitjans).

Tanmateix, aquest bot qualitatiu s'ha produït només al sector de l'ensenyament públic (el més nombrós, amb molta diferèn-

B

cia), però en la xarxa privada (concertada) i en el col·lectiu de personal laboral i de serveis no hem avançat gens ni mica. És necessari remeiar aquesta situació. Per la qual cosa, no tan sols cal comptar amb el ferm propòsit de fer-ho, sinó amb els mitjans adequats. En aquest sentit haurem de partir de la precarietat actual. La nostra relació amb la Federació de Palma ha estat, fins a la fase anterior a la constitució de la direcció provisional de la Federació, "d'estranyament", per no dir de bandejament, per mor de la manca de visió i de política sindical de la seva anterior direcció. Durant aquell període no va existir política informativa ni cap tipus de coordinació amb els responsables de Personal Laboral ni de Privada. Es va arribar fins a un punt totalment escandalós: uns dies abans de les eleccions de Pública, es celebraren eleccions del personal laboral funcionari. Idò bé, la Federació d'Ensenyament pitiüsa no va rebre per part de Palma cap informació sobre aquesta circumstància. Cal repetir-ho: ni la Secretaria General ni els responsables de Personal Laboral informaren el sindicat pitiús que tenien lloc eleccions en aquest sector. O sigui, aquí no en teníem ni idea. Ja ens podem imaginar els resultats. Nosaltres tan sols ens vàrem assabentar unes setmanes després quan, en visitar un institut, una afiliada del sector, indignada amb el sindicat, ens va informar de la situació. De quina manera podem qualificar aquests fets? Com s'ha pogut mantenir algú amb tanta irresponsabilitat al capdamunt de la Federació durant 8 anys? El resultat és que Eivissa està a zero en aquests temes.

Quan vàrem aconseguir normalitzar la nostra influència a l'ensenyament públic, era ben hora d'ampliar els nostres horitzons sindicals. Això implicava el compromís del responsable sindical pitiús, de la direcció de Palma i dels responsables dels sectors esmentats pel que fa a informació i actuacions, així com un increment dels efectius humans. Una sola persona no pot abastar les necessitats de tots els sectors. És necessària una major especialització en els temes per aconseguir una capacitat real d'incidència i això només és possible amb la incorporació d'una altra persona que es responsabilitzi de canalitzar aquestes qüestions. La direcció sindical d'Ensenyament de Palma ha de donar resposta a aquesta necessitat si es vol canviar l'actual dinàmica sindical.

notes

A

Les eleccions sindicals de Pública que varen tenir lloc el 2002 suposaren una frustració per a les expectatives de la Federació d'Ensenyament d'Illes que, amb el 15% dels vots, va passar a ocupar el tercer lloc entre les forces sindicals de l'arxipèlag, però a les Pitiüses s'aconseguí una important pujada, passant del 16% al 24%, confirmant-nos com a segona força i fent davallar 20 punts percentuals al sindicat nacionalista STEI, que per primera vegada perdia la majoria absoluta. Per això hagués estat molt important que el nostre sindicat pogués comptar amb més personal a Eivissa, per estabilitzar aquest augment o, fins i tot, intentar incrementar-lo.

Després dels resultats de les eleccions generals de 2004, s'obrí una nova etapa, sens dubte més esperançadora, que rompia amb la dinàmica política anterior. El Govern de dretes balear perdia el seu punt de suport en el Govern central i reduïa, així, la seva capacitat de maniobra. La retirada de la LOCE semblava allunyar l'aplicació de normatives perniciosos per a l'escola pública.

Des d'ençà, a les Pitiüses vàrem continuar amb la dinàmica sindical iniciada.

D'aquí va sortir la denúncia de l'escàndol de les partides pressupostàries que la Conselleria d'Educació va deixar de pagar als centres educatius l'any 2004 (en paraules del gloriós conseller Fiol: "varen fluir cap a l'actor Michael Douglas", per pagar-li els serveis prestats a la indústria turística balear). La nostra campanya informativa per tots els centres i la nostra contínua presència als mitjans de comunicació denunciant els fets i demanant la dimissió del conseller Fiol, va arribar (a través d'Esquerra Unida) fins al Parlament Balear, on el nostre ínclit conseller va haver de donar la cara, va haver de reconèixer el que havia fet i, el més important, va haver de retornar els sous manllevats.

Així mateix, vàrem denunciar la situació dels companys i companyes itinerants i dels equips de suport als quals els hi devien les despeses en concepte de desplaçaments i dietes. Gràcies a la nostra intervenció, que també va arribar fins al Parlament balear, la conselleria va haver de pagar.

El curs 2005-06, paral·lelament a la campanya iniciada per la Federació estatal, vàrem dur a terme una Campanya per la Convivència Escolar en tots els instituts d'Eivissa i Formentera. Va ser el primer estudi i la primera enquesta sobre aquest tema que es va fer a les Illes Balears. L'enquesta proposava

B

– al professorat fer una autorevisió dels problemes de convivència i disciplina en els centres pitiusos, amb l'objectiu d'assolir un coneixement de primera mà sobre la realitat escolar, el context en el qual s'inscrivien l'acció docent i les característiques i necessitats dels docents en l'àmbit de la convivència escolar.

– Els resultats tingueren una gran repercussió en tots els mitjans de comunicació pitiusos, però la Secretaria General de la Federació d'Illes tampoc no va donar cap tipus de suport a la iniciativa, no la va presentar a la conselleria i la va silenciar completament fora de les Pitiüses. Aquí també CCOO dugué endavant ambdues campanyes per millorar les condicions de feina del professorat d'Educació Infantil i per treure les guàrdies d'horabaixa als centres de Primària. Aconseguírem una resposta extraordinària de tot el professorat, però hem de dir que no aconseguírem els nostres objectius, perquè la delegació i la conselleria es varen tancar en banda sobre aquests temes.

– Quan a Eivissa va deixar de funcionar durant més de dues setmanes el servei de transport de recollida dels alumnes amb discapacitats, la nostra intervenció va fer que la delegada restituís el servei el dia següent de sortir la nostra denúncia en tota la premsa local.

– Vàrem dur endavant, amb un èxit total en el sector educatiu, la vaga general contra el macroprojecte d'autovies d'Eivissa imposat pel Govern i el Consell, del PP. Hem de recordar que la UGT no va convocar i que l' STEI es limità a enviar faxos als centres (és l'única acció sindical que saben fer) i que nosaltres vàrem visitar tots els centres pitiusos explicant i animant els companys i companyes a seguir la convocatòria de vaga.

– En tot moment hem denunciat (als centres, a la Delegació i als mitjans de comunicació) la situació d'escolarització a les Pitiüses: aules "al límit" i distribució no equitativa de l'alumnat nouvingut i amb necessitats educatives especials entre els centres públics i privats concertats. Igual hem fet amb les mancances de plantilles i amb els problemes d'espais i obres dels nostres centres.

– Es pot dir que la nostra acció sindical ha arribat a tot el professorat i a tots els centres de Primària i Secundària de l'ensenyament públic, sent el comentari habitual del professorat: "vosaltres sou els únics que veniu a informar-nos regularment. Als altres (sindicats) ni els veiem, excepte quan arriben les eleccions".

notes

A

Hem d'afegir que s'han celebrat eleccions en 2 dels 3 centres de l'Ensenyament Privat sense cap nivell concertat: l'Escola Francesa (gener de 2007) i el centre anglès Morna Valley School (maig de 2006); en ambdós casos han guanyat les candidatures de CCOO.

4.2. ELS RESULTATS ELECTORALS DE 2006 A L'ENSENYAMENT PÚBLIC

Amb aquest "currículum" acumulat, les expectatives creades davant les eleccions sindicals de Pública de 2006 no podien ser més optimistes a Eivissa i Formentera... però, en canvi, els resultats no pogueren ser més decebedors.

L'STEI va augmentar 7 punts (passà del 44% a més del 51%) i CCOO va perdre tot el que havia guanyat a les anteriors eleccions i va passar del 24% al 16'6%, sent superat, fins i tot, per la UGT, el sindicat que durant tot aquest temps havia romàs pràcticament ocult o clandestí dins la seva seu.

No resulta fàcil explicar les causes d'aquest sorprenent fracàs, però ho intentarem.

Ja hem ressenyat la política sindical que havíem desenvolupat durant tot aquest període: agitació contínua sobre la problemàtica educativa específica de les Pitiüses i presència permanent en els centres a través de visites, assemblees informatives per a tot el professorat, campanyes sobre diversos temes i publicació periòdica de *El Full de Comissions*. Això sí, mai no hem practicat el tipus d'acció sindical (si es pot qualificar d'aquesta manera) autista i restrictiva, pròpia dels altres sindicats, de visites i informació dirigida sols i exclusivament als afiliats (o sigui, la política de xiuxieigs als passadissos).

Presència permanent, també, als mitjans de comunicació: notes de premsa, rodes de premsa, articles, etc., fins al punt de gaudir d'una completa hegemonia informativa sobre qüestions locals i convertir-nos en el "sindicat majoritari" de fet, tant a nivell de presència als mitjans com als centres de treball.

Així mateix, revitalització de les assemblees i de la informació als afiliats.

Com s'entén, després del que hem dit, que els treballadors hagin donat l'esquena a CCOO? Apuntarem aquí algunes possibles interpretacions.

- Tota la Campanya electoral es va centrar en la trajectòria duta pel nostre sindicat al llarg d'aquests quatre darrers anys a Eivissa

B

i Formentera, que demostrava amb fets que nosaltres sí érem capaços de canviar i millorar les coses *des d'aquí*. O sigui, al contrari del altres, teníem una política sindical pròpia i específica per a la problemàtica concreta de les Pitiüses. Hem de dir que aquest plantejament encara avui ens segueix semblant correcte (i necessari).

- Però hi va haver molt poca (i dolenta) planificació de la campanya electoral. Tot i que visitàrem tots els centres, vàrem confiar massa en la memòria i la responsabilitat dels treballadors i treballadores i que, en conseqüència, tindrien en compte la feina feta pel nostre sindicat durant tots els anys anteriors. Ja hem pogut comprovar que no va ser així.
- Sobretot, la campanya es va planificar per convèncer el vot abstencionista, pensant que era per aquest costat per on més podíem créixer. Això va provocar que no es tengués suficientment l'afiliació, o, si es vol dir d'una altra manera, que s'oblidés el vot de l'afiliació, tal vegada perquè el donàvem per descomptat. Ben al contrari: entre un 15% i un 20% dels nostres afiliats no varen votar, malgrat que cadascú d'ells i d'elles va rebre una carta personal en la que se'ls hi demanava el vot.
- No hi va haver, per tant, una mobilització general per dur els afiliats i simpatitzants a votar, tal com sí varen fer l'STEI i la UGT, els quals duïen els seus afiliats a les urnes amb el vot a la mà.
- Hi va contribuir el fet que, per decisió presa a l'Executiva (o el que restava d'ella), no s'enviassin les paperetes de votació als domicilis dels censats.
- No es feren actes socials de "prodigalitat sindical" com ara les invitacions a sopars per als afiliats i simpatitzants (com la UGT) ni s'enviaren carpetes nominals a tots els treballadors i treballadores de Balears al seu centre (com va fer l'STEI). Tanmateix, aquests procediments de compra de vots ens pareixen més propis del màrqueting de les empreses privades que de la lluita sindical, i en tot cas mica repugnants.
- En un altre sentit, aquests darrers quatre anys s'ha produït un fort flux de retorn al seu lloc d'origen del professorat provenint del País Valencià, que en les darreres eleccions va tendir a votar CCOO.
- Un altre element que hem de considerar és de tipus ideològic (en el sentit de

notes

A	B	notes
<p>representació falsa de la realitat): des de sempre l'STEI s'ha fet passar com el sindicat que representa la "majoria natural" (en expressió de Fraga) del professorat balear, o sigui, el sindicat de "ca nostra". Aquesta idea tan reaccionària ha calat entre el professorat (sobretot degut a la xarxa de poder que ha anat estenent l'STEI al seu voltant) i el nostre sindicat no ha estat capaç de guanyar aquesta "batalla ideològica".</p>	<p>(o sigui, l'1,5% més del que dedicaven fins aleshores).</p>	
<ul style="list-style-type: none"> Podem pensar, també, en explicacions sobre conspiració? L'STEI va fer una campanya conscientment bruta, basada en els efectes apocalíptics que podria tenir un avenç o una victòria de CCOO, sindicat que ells volen fer passar per "espanyolista". 	<ul style="list-style-type: none"> – Repartiment igualitari entre tot l'alumnat (amb necessitats educatives especials. i procedent de la immigració) en ambdues xarxes educatives dins cadascun dels municipis. 	
<ul style="list-style-type: none"> Finalment, i no menys important, el buit i la desconexió amb la direcció de Palma, que ja hem comentat. 	<ul style="list-style-type: none"> – Construcció de les infraestructures educatives necessàries per acollir la població escolar, respectant la ràtio que estableix la normativa escolar. 	
<p>Sigui quina sigui l'explicació, els fets són els que són i la realitat pura i dura és que els dos sindicats que no han fet res en quatre anys han pujat, mentre que els que hem estat sempre al peu del canó hem obtingut uns pèssims resultats. Què fer a partir d'ara, aquesta és la pregunta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ampliar la xarxa d'Infantil i d'escoletes. – Augmentar la dotació econòmica dels centres públics. 	
<h3>4.3. ELS REPTES DAVANT LA SITUACIÓ ACTUAL</h3>	<ul style="list-style-type: none"> – Posar <i>realment</i> en marxa el Consell Escolar Insular. 	
<p>Continuar amb la política d'acció sindical seguida fins ara, que és la que correspon a un sindicat com CCOO.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ampliar la xarxa de les Escoles d'Adults i dotar-les adequadament. 	
<p>Però <i>canviar radicalment la relació amb l'afiliació</i>, en el sentit d'incrementar-ne el contacte i la informació específica, crear una xarxa estable d'afiliats a Comissions en els centres (amb petites responsabilitats específiques com, per exemple, control dels cartells o dels fulls informatius, avisar al claustre de la visita al centre del representant sindical, etc.), de manera que puguin arribar a ser reconeguts pels seus companys i companyes com a referents del nostre sindicat. Apropar, en fi, el sindicat als nostres afiliats i afiliades. L'objectiu és que en els moments decisius siguin votants fidels i puguin influir sobre els simpatitzants.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Creació d'un espai propi per l'Escola Oficial d'Idiomes. 	
<p>Davant el nou Consell Insular dit d'esquerres, el nostre sindicat exigirà el compliment del Programa electoral del PSOE-ExC referit a Educació. En concret:</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Crear la figura del mediador de conflictes i del mediador cultural i que formi part de les plantilles orgàniques dels centres escolars. 	
<ul style="list-style-type: none"> – Que el Consell insti el Govern balear perquè dediqui el 5% del PIB a Educació 	<ul style="list-style-type: none"> – Ampliar l'oferta formativa a tot el professorat. – Augmentar i potenciar l'oferta de Formació Professional. – Fomentar nous estudis universitaris. 	
<h3>4.3. ELS REPTES DAVANT LA SITUACIÓ ACTUAL</h3>	<ul style="list-style-type: none"> – Crear el Consell Assessor d'Eivissa de la UIB. 	
<p>Continuar amb la política d'acció sindical seguida fins ara, que és la que correspon a un sindicat com CCOO.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Potenciar la Universitat Oberta per a Majors. 	
<p>Però <i>canviar radicalment la relació amb l'afiliació</i>, en el sentit d'incrementar-ne el contacte i la informació específica, crear una xarxa estable d'afiliats a Comissions en els centres (amb petites responsabilitats específiques com, per exemple, control dels cartells o dels fulls informatius, avisar al claustre de la visita al centre del representant sindical, etc.), de manera que puguin arribar a ser reconeguts pels seus companys i companyes com a referents del nostre sindicat. Apropar, en fi, el sindicat als nostres afiliats i afiliades. L'objectiu és que en els moments decisius siguin votants fidels i puguin influir sobre els simpatitzants.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Crear un Pla Insular de Formació Permanent. 	
<p>Davant el nou Consell Insular dit d'esquerres, el nostre sindicat exigirà el compliment del Programa electoral del PSOE-ExC referit a Educació. En concret:</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Polítiques d'ajuda a l'estudi, des de subvencions al transport públic fins a l'increment dels ajuts a l'alumnat universitari que estudia fora de l'illa. 	
<p>Davant el nou Consell Insular dit d'esquerres, el nostre sindicat exigirà el compliment del Programa electoral del PSOE-ExC referit a Educació. En concret:</p>	<p>A més del compliment del Programa del nou Consell Insular, lluitarem sindicalment per:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – Que el Consell insti el Govern balear perquè dediqui el 5% del PIB a Educació 	<ul style="list-style-type: none"> • L'equiparació real del complement d'insularitat amb les treballadores i treballadors de l'ensenyament públic de Canàries. 	
<h3>4.3. ELS REPTES DAVANT LA SITUACIÓ ACTUAL</h3>	<ul style="list-style-type: none"> • L'educació entesa com un servei públic de qualitat s'ha de traduir, en matèria pressupostària, en un augment significatiu dels recursos destinats a l'Ensenyament Públic. Aquest augment ha de servir per compensar les desigualtats socials a l'educació, especialment en aquells trams educatius més desatesos: Educació Infantil, Educació Professional i alumnat amb necessitats educatives especials. 	
<ul style="list-style-type: none"> – Que el Consell insti el Govern balear perquè dediqui el 5% del PIB a Educació 	<ul style="list-style-type: none"> • Exigir a l'Ajuntament de Vila la cessió de 	

A

terrenys públics per la construcció d'almanco dos nous centres de Primària. Al llarg de dues legislatures l'Ajuntament, que es diu de progrés, ha impossibilitat que es pogués construir cap centre (al contrari, en vol suprimir un, el CP Sa Graduada, el col·legi degà de l'illa, per motius especulatiu) en una etapa on l'increment de la població escolar nouvinguda asfixiava la capacitat d'acollida dels centres existents. Actualment el 50% de les aules dels col·legis de Vila passen dels 25 alumnes.

- Posar en marxa solucions per afrontar l'alt índex de precarietat laboral (interinitats).
- Oposició a l'extensió de la gratuïtat a les etapes infantils de 0 a 3 anys i a l'ensenyament secundari als centres privats (qüestió, alerta, a la qual també s'hi apunta el PSOE).
- Establir les mesures adients per eliminar la concentració en determinats centres de l'alumnat amb majors problemes econòmics, socials, familiars o d'aprenentatge (guetos escolars), com ja comença a passar ara.
- Mentrestant, adoptar mesures de discriminació positiva amb aquells centres que escolaritzin alumnat amb major risc de fracàs escolar, com per exemple ràtio de 15 a 20 alumnes i augment de les plantilles i dels equips de suport.
- Cap centre de Primària amb aules amb més de 25 alumnes.
- Ràtio màxima per a Infantil: 20 alumnes.
- Eliminació de les guàrdies d'horabaixa.
- Extensió dels Programes d'atenció a l'alumnat immigrant i dotació de recursos econòmics i de plantilla adequats, per fer possible l'atenció a la diversitat i l'acollida lingüística de l'alumnat nouvingut, així com per a l'alumnat amb necessitats educatives especials.
- Oferta de serveis socials (a càrrec de les administracions autonòmiques o municipals): menjador, serveis de guarda abans del començament de les classes, assistents socials, activitats extraescolars, jardins d'infància, etc.
- Projectar nous dissenys dels instituts tenint en compte una millor habitabilitat i una dimensió arquitectònica més humana: centres més petits, tot fugint de la massificació que pateixen la majoria dels nostres instituts. Apostar per centres amb una cabuda màxima de no més

B

de 500 alumnes, aules més grans, salvar les barreres arquitectòniques per als alumnes amb problemes motrius, alternatives a la llum natural, etc.

- Coeducació efectiva en tots els centres escolars. Per a això, proposam la creació d'un Departament de Coeducació dependent de la Conselleria d'Educació; el nomenament d'una professora o professor encarregat de coordinar la coeducació en cada centre; la dotació de materials i recursos necessaris; la formació del professorat; i que la igualtat dels sexes sigui un objectiu avaluable del conjunt del sistema educatiu i del Pla de Centre.
- Planificació i creació de centres públics per atendre les necessitats de l'etapa infantil de 0 a 3 anys, impedint que es pugui aplicar la desregulació i devaluació d'aquest tram, tal i com pretenia la LOCE.
- Aplicació al sector de l'Ensenyament Públic de la Llei de prevenció de riscos laborals i la creació d'un Departament de prevenció de riscos a la Conselleria d'Educació, amb delegades i delegats de Prevenció a cada zona escolar, comitès de seguretat i salut laboral en cada àrea territorial, serveis de prevenció, formació del professorat, campanyes informatives, avaluació dels factors de risc a cada centre i lloc de treball, etc.
- Extensió del servei de consergeria a tots els col·legis de les Pitiüses.
- Completar l'oferta d'estudis universitaris de la UIB. Descentralitzar la UIB, de manera que l'Extensió universitària d'Eivissa i Formentera pugui incrementar la seva oferta d'estudis per als estudiants residents.
- Augmentar, també, la dotació de beques i ajuts per viatges i residència per als estudiants que s'hagin de desplaçar fora de les illes per seguir els seus estudis.
- Buscar i implantar Plans contra l'abandonament dels estudis de Secundària (Eivissa és l'illa de les Balears i el lloc d'Espanya on més alumnes deixen els estudis abans d'acabar l'educació Secundària). Cal donar la possibilitat que els estudiants de Secundària puguin combinar els estudis amb la feina i que la seva incorporació al món laboral no es faci en condicions de desqualificació, precarietat i estacionalitat, el que els condemna a la impossibilitat de promoció laboral.

notes

La internacional

Amunt els damnats de la terra

Dempeus els qui pateixen fam

La força pel dret és vençuda

S'acosta el bell temps de la pau

Del passat destruïm misèries

Esclaus aixequem vostres cors

La terra serà tota nostra

No hem estat res i ho serem tot

És la lluita darrera

Agrupem-nos germans

La internacional

Serà la humanitat

És la lluita darrera

Agrupem-nos germans

La internacional

Serà la humanitat